

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ligning af Bidrag til Sognekirker i Kjøbenhavn.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Det er ikke noget for det høje Ting nyt Emne, som dette Lovforslag beskæftiger sig med, thi for ikke længe siden behandlede det netop i et Lovforslag angaaende Bestyrelse af Kirker, der eje sig selv m. m., hvilket Lovforslag sammen med tre andre kirkelige Lovforslag var til Forhandling her i Tinget. Da jeg maa gaa ud fra, at det omtalte Lovforslag paa Grund af den fremrykkede Tid ikke kan føres igennem i denne Rigsdagssamling, og da Forholdene ved de kjøbenhavnske Sognekirker ere saadanne, at en Afhjælpning af Manglerne ikke vel lader sig udsætte, har jeg ment, at det var rigtigere at tage nogle af de Regler, som fandtes i det før nævnte Lovforslag, op til selvstændig Behandling i et Lovforslag, som dog kun skal gælde for et Aar. Der er nogle af de kjøbenhavnske Sognekirker, som trænge meget haardt til Restauration. Jeg skal nævne et Par af dem. Det gælder navnlig St. Johannes Kirken ude paa Nørrebro og Vor Frue Kirke. St. Johannes Kirken kan ikke selv udrede noget til den Restauration, som den trænger saa haardt til, idet Kirken har Underskud paa sin aarlige Drift. Vor Frue Kirke er ganske vist betydelig bedre stillet, idet den har nogen Formue og kan afholde en Del af de Udgifter, som udkræves til Restaureringen, men den har ikke tilstrækkelige Midler dertil. Som det gaar disse Kirker, gaar det flere andre af Sognekirkerne i Kjøbenhavn. Nu have vi vel Ret til at foretage Paaligning til Sognekirkerne her i Byen, men kun inden for vedkommende Sogn, og det er, mener jeg, ikke saa heldigt som at foretage en Ligning samtidig over hele Byen, da Forholdet jo ellers bliver det, at visse Dele af Byen helt slippe for Ligning, nemlig de Sogne, hvis Kirker have en saa stor Indtægt, at de kunne klare sig selv. Jeg skal saaledes nævne Holmens Sogn, Garnisons Sogn og ogsaa Frederiks Sogn. Da Sognegrænserne jo i øvrigt ikke opretholdes saa strengt her i Byen, men der sikkert er

mange af Folkekirkens Medlemmer ogsaa i de her nævnte Sogne, der søge andre Sogne, hvor Kirkerne ikke kunne klare sig selv, er der god Grund til at udstrække Ligningen over hele Byen. Der er saa meget mere Grund dertil, som de Udgifter, der foranlediges af de før nævnte Kirkerestaurationer, ville falde meget haardt paa den Befolkning, som bor i de paa-gældende Sogne, naar den selv alene skulde bære dem. Det er Grunden til, at jeg, som før bemærket, i Lovforslaget om Bestyrelsen af Kirker, som eje sig selv, har foreslaaet disse Regler for Paaligningen indførte, men Grunden til, at jeg kommer med det foreliggende lille Lovforslag er, at jeg ikke ser rettere, end at flere af Sognekirkerne have saa store Mangler, at man maa søge dem afhjulpne snarest og ikke kan afvente, at det før nævnte Lovforslag gennemføres. Jeg maa meget anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings Velvillie, haabende paa, at dette Ting vil vedtage det uændret, saaledes som det er vedtaget af det andet Ting. Saa vil det blive muligt at skaffe nogle Midler til de Kirker, som trænge saa haardt til Restauration.

Goos: Jeg vil tillade mig varmt at anbefale dette Lovforslags Vedtagelse. Det er en Sag, som er Tinget vel bekendt, ikke blot fra den Forhandling, som vi have ført i Aar om et enkelt tidligere foreliggende Lovforslag, men ogsaa, fordi den i Virkeligheden har en længere Historie. Princippet i dette Lovforslag er det samme, som indeholdes i Lov af 1ste April 1888, som da blev gjort gældende for 5 Aar, og som senere blev fornyet aarvis indtil 1897, fra hvilken Tid Fornyetelsen ophørte. Den sande Grund hertil var en Uoverensstemmelse mellem Tingene vedrørende Udstrækningen af den Ligning, som Loven af 1ste April 1888 hjemlede, for saa vidt angik Opførelsen af ny Kirker. Dette Formaal er i dette Lovforslag udtaget, og jeg mener, at dermed maa man slaa sig til Ro. Der er fundet andre Veje og Midler til at sørge for ny Kirkers Bygning i Kjøbenhavn end de, som foreslaas i dette Lovforslag, og der er derfor ikke den Trang til en saadan Udvidelse af Ligningen for nysnævnte Øjemeds Skyld, som der tidligere har været. Bortset derfra er Princippet ganske det samme, som tidligere har været godkendt af Rigsdagen, særlig ogsaa af dette Ting. Jeg vil derfor varmt anbefale Forslaget til Vedtagelse.